

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 9495/2022
08.12.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Милош Кравић, адвокат из ..., против туженог ВВ из ..., чији је пуномоћник Бошко Жилић, адвокат из ..., ради сметања државине, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против решења Вишег суда у Новом Саду Гж 3636/2021 од 15.09.2021. године, у седници одржаној 08.12.2022. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против решења Вишег суда у Новом Саду Гж 3636/2021 од 15.09.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог, изјављена против решења Вишег суда у Новом Саду Гж 3636/2021 од 15.09.2021. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Новом Саду П 9043/2018 од 26.10.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор пресуђене ствари. Ставовима другим, трећим и четвртим изреке, тужбени захтев тужилаца је делимично усвојен тако што је одбијен део тужбеног захтева којим је тражено да се утврди да је тужени сметао тужиоце у мирном коришћењу поседа непокретности у Новом Саду, у улици ... на парцели .. на тај начин што је дана 16.10.2018. године самовлашћем поставио возило марке „Лада“, беле боје, без регистарских ознака, на пролаз, тик уз врата која одвајају парцеле .. и .. К.О. Нови Сад, те да је на тај начин онемогућио исте да слободно и несметано користе своју непокретност – зграду бр. 3 и двориште око исте, која се налази на парцели .. К.О. Нови Сад 1, и да се наложи туженом да успостави пређашње стање, одмах по пријему наведеног решења, на тај начин што ће о свом трошку уклонити наведено возило и на тај начин тужиоцима омогућити несметан приступ у двориште и несметано коришћење описане непокретности, уз забрану туженом да убудуће на овај или сличан начин смета тужиоцима у поседу, под претњом изрицања новчаних казни, док је обавезан тужени да тужиоцима солидарно накнади трошкове парничног поступка у износу од 249.050,00 динара, са законском затезном каматом од извршности решења до исплате.

Решењем Вишег суда у Новом Саду Гж 3636/2021 од 15.09.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђено првостепено

решење. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужилаца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против наведеног другостепеног решења тужени је благовремено изјавио ревизију сходно члану 404. ЗПП због потребе разматрања правних питања у интересу равноправности грађана и уједначавања судске праксе.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 18/20) Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП. Наиме, ревизијом туженог се напада одлука о трошковима поступка, чији се обрачун врши у свакој парници појединачно и представља чињенично питање сваког конкретног спора. Поред тога, нема потребе за одлучивањем о ревизији, ради уједначавања судске праксе поводом одлуке суда о трошковима поступка, имајући у виду да судови о трошковима одлучују у сваком конкретном случају, ценећи одредбе Закона о парничном поступку којима је регулисано одлучивање о захтевима странака за накнаду трошкова, па је одлучено као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије на основу члана 420. у вези са чланом 410. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија туженог није дозвољена.

Закон о парничном поступку у члану 28. прописује да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1.), док се камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају у обзир ако не чине главни захтев (став 2).

Имајући у виду да се ревизијом напада одлука о трошковима поступка, која не представља решење против кога се ревизија може изјавити у смислу члана 420. ЗПП, то ревизија туженог изјављена против ове врсте одлуке, која представља споредно тражење није дозвољена.

На основу члана 420. став 6. у вези са чланом 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**